

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

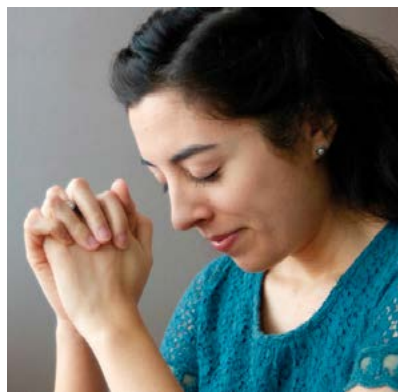
CATEQUESI SOBRE LA PREGÀRIA

La pregària en la vida quotidiana

Avui destacarem com des de la litúrgia, la pregària torna sempre a la vida quotidiana. I allí continua el diàleg amb Déu.

De fet, tot és assumit en aquest diàleg amb Déu. La pregària està sempre viva en la vida, com una brasa de foc, també quan la boca no parla, però el cor sí que ho fa. Qualsevol pensament, fins i tot si és aparentment «profà», pot ser impregnat de pregària. També en la intel·ligència humana hi ha un aspecte orant; aquesta, de fet, és una finestra que mira al misteri. Aquest misteri no té un rostre inquietant o angoixant, no: el coneixement de Crist ens fa confiats que allí on els nostres ulls i els ulls de la nostra ment no poden veure res, no hi ha el no-res, sinó que hi ha algú que ens espera, hi ha una gràcia infinita. I així la pregària cristiana infon en el cor humà una esperança invencible.

No hi ha cap altre dia més meravellós que l'avui que estem vivint. La gent que viu sempre pensant en el futur —«El futur serà millor...»—, però no es pren l'avui tal com ve és gent que viu en la fantasia, no sap prendre el concret de la realitat. I l'avui és real, l'avui és concret. I la pregària s'esdevé en l'avui. Jesús ens ve a l'encontre avui, aquest avui que estem vivint. I és la pregària que transforma aquest avui en gràcia, o encara millor,

que ens transforma. Per tant, preguem sempre per tot i per tothom, també pels enemics. La pregària disposa a un amor sobreabundant. La pregària fa miracles.

Escriu el Catecisme: «Preghar en els esdeveniments de cada dia i de cada instant és un dels secrets del Regne revelats als "més petits", als servents del Crist, als pobres de les benaurances... Totes les formes de pregària poden ser el llevat amb el qual el Senyor compara el Regne» (n. 2660).

Som éssers fràgils, però sabem pregar: aquesta és la nostra dignitat més gran, també és la nostra fortalesa. València. Preghar en cada moment, en cada situació, perquè el Senyor és a prop nostre. I quan la pregària és segons el cor de Jesús, obté miracles.

Dimecres, 10 de febrer de 2021

REFLEXIONS

La nostra vida en mans de Déu

Un amic que treballa amb immigrants i amb una gran dedicació personal en una ONG petita, però amb una llarga història de lliurament als més necessitats i vulnerables, m'explicava fa uns dies el retall de vida d'un home. Em deia: «És un sense papers que mira amb els ulls enfonsats i que em relatà la notícia que ha caigut a plom sobre la seva vida: La discapacitat intel·lectual del fill té més abast del que havien pensat inicialment. Li hem promès que intentarem buscar diners per pagar una atenció psicopedagògica setmanal, que intentarem fer el possible perquè tingui un mínim de formació que li permeti viure». El pare es mou a la cadira, com perdut, despatxat. Ha de marxar gairebé fugint. Ens diu que tornarà l'endemà. I repeteix al pas de la porta: «Fa temps que he deixat de pensar, no tinc res amb què ajudar la meua família, no sé què vaig fer venint, volia un futur millor per a tots, ara només sé deixar la nostra vida en mans de Déu, i ara arriba això, impensable, quan només pensava que li costava aprendre la llengua». «Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. Practiqueu amb deler l'hospitalitat» (Rm 12,13).

Afegeix el meu amic: «L'home que no té res ens recorda que sempre hem d'elegir entre la justícia o donar l'esquena, la indiferència. Però si falten l'amor, el respecte, l'escoltar amb aten-

ció, la lluita per l'altre, que ens necessita, l'ajuda... no estarem destruint vida amb les nostres pròpies mans?». I afegeix amb agraïment a les persones que els ajuden a desenvolupar el seu servei: «Gràcies per tants que ens ajudeu, de diferents maneres; per les paraules que alguns envieu, tan encoratjadores, que ens sostenen en els moments durs, com columnes de ferro. Gràcies per la delicadesa i la generositat. Recordeu-nos en la pregària. Nosaltres encenem cada dia una espelma davant la Mare de Déu, amb tots els noms del dia a dia, buscant l'escalf i la protecció d'Algú que està més enllà del que vivim i justament dins del que vivim». «Solament pot ser inscrita al grup de les viudes una dona [...] que sigui coneguda per les seves bones obres: que hagi pujat bé els fills, practicat l'hospitalitat i rentat els peus als membres del poble sant en senyal d'acolliment, que hagi socorregut els qui passen tribulacions i que hagi procurat de fer sempre el bé» (1Tm 5,9-10).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Os 2,16b.17b.21-22 / Sl 44 / Mt 25,1-13]. Santa Teresa Beneta de la Creu (Edith Stein), vg. i mr. carmelitana, copatrona d'Europa; sant Domicià, bisbe; sant Romà, mr. (s. III); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Càndida Maria Ciprià Barriola, fund. Filles de Jesús.

10. ■ Dimarts [2Co 9,6-10 / Sl 111 / Jo 12,24-26]. Sant Llorenç, diaca hispànic i mr. a Roma (s. III); sant Deodat o Adeodat, proletari; santa Astèria, vg. i mr.

11. □ Dimecres [Dt 34,1-12 / Sl 65 / Mt 18,15-20]. Santa Clara (Assís, 1193-1253), vg., fundadora de les Clarisses (OSC, 1212), patrona de la televisió; sant Tiburci, mr.; santa Susanna, vg. i mr.

12. ■ Dijous [Js 3,7-10a.11.13-17 / Sl 113a / Mt 18,21-19,1]. Santa Joana Francesca de Chantal (Dijon, 1572-Moulins, 1641), cofund. Orde de la Visitació de Nostra Senyora; sant Hercolà, bisbe; santa Hilària, mr., mare de santa Afra; beat Innocenci XI, papa

(1676-1689); beat Joan de Rieti, rel. agustiniana.

13. ■ Divendres [Js 24,1-13 / Sl 135 / Mt 19,3-12]. *Urgell*: beats Josep Tàpies i Sala i companys, preveres, màrtirs. *Lleida*: beats Josep M. Ormo i Seró, religiós, i companys màrtirs. Sant Poncià, papa (230-235), exiliat a Sardenya amb sant Hipòlit, prev., considerats màrtirs. Sant Cassià, mestre mr. a Imola (s. III); santa Concòrdia, mr.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Centola, vg. i mr.

14. ■ Dissabte [Js 24,14-29 / Sl 15 / Mt 19,13-15]. Sant Maximilià Maria Kolbe (1894-1941), prev. franciscà conventual i mr. a Auschwitz; sant Eusebi, prev. romà (s. IV); santa Anastàsia, rel. viuda.

15. □ Diumenge vinent, Assumpció de la Benaurada Verge Maria (lit. hores: 4a setm.) [Ap 11,19a;12,1-6a.10ab / Sl 44 / 1Co 15,20-27a / Lc 1,39-56]. L'Assumpció de la Benaurada Verge Maria (inicialment i a Orient: la Dormició). Sant Tarsici, acollit mr.

Diümenge XIX de durant l'any (B)

COMENTARI

«Jo soc el pa viu, baixat del cel»

Els profetes, com tots els homes i dones experimenten moments de cansament, de desànim, de voler fugir de la vida. És el que li passa a Elies: el persegueix la reina Jezabel; s'ha hagut d'enfrontar a tots els profetes de Baal, es troba sol i cansat i té por: *Ja n'hi ha prou, Senyor. Preneu-me la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares.* Però Déu li té preparat un aliment que li dona noves forces: *Aixeca't i menja. Veïé al seu capçal un pa cuit i un càntir d'aigua.* I l'ordre es torna a repetir. Ara sí té forces per continuar el seu camí de retrobament amb el Senyor: *Amb la força d'aquell aliment caminà quaranta dies i quaranta nits fins arribar a la muntanya de Déu.* Podem veure en aquell pa, un símbol del veritable pa de Déu que és Jesús. Ell mateix ho declara a l'evangeli: *Jo soc el pa que dona la vida.* I davant l'opinió que el manà era realment el pa de Déu, diu ben clarament: *Els vostres pares, tot i haver menjar el manà en el desert, moriren; però en canvi Jesús parla d'un altre aliment: El pa de què jo parlo és aquell que baixa del cel perquè no mori ningú dels qui en mengen.* Jesús ens alimenta en aquesta vida i ens garanteix la vida eterna. Per si no hagués quedat clar, ho repeteix de diverses formes: *Jo soc el pa viu baixat del cel. Qui menja aquesta pa, viurà per sempre.* El pa que havia menjat Elies només li va donar força per a aquest món; però ara Jesús ens assegura la vida per sempre. Creure en Jesús, tanmateix, no és fàcil. Per això ja ha començat l'evangeli dient: *Els jueus murmuraven de Jesús.* Com pot ser que un home de carn i ossos pugui ser l'aliment que garanteix la immortalitat? Al final de l'evangeli Jesús afirma: *El pa que jo donaré és la meua carn perquè doni vida al món.* I Pau pot demanar als cristians: *Lluny de vosaltres tot mal humor, mal geni, crits, injúries... Sigueu bondadosos i compassius... perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist.* I acaba dient: *Imiteu el vostre Pare.* Amb la força de Crist, aliment de vida i d'eternitat ho podem aconseguir.

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 19,4-8)

En aquell temps, Elies caminà durant un dia pel desert, s'assegué a l'ombra d'una ginestera i demanà la mort, pregant així: «Ja n'hi ha prou, Senyor. Preneu-me la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares.» Després s'ajagué sota aquella ginestera i s'adormí. Mentre dormia, un àngel el tocà i li digué: «Aixeca't i menja.» Llavors veïé al seu capçal un pa cuit sobre pedres i un càntir d'aigua. Menjà i begué, i s'adormí altra vegada. L'àngel del Senyor el tornà a tocar i li digué: «Aixeca't i menja, que tens molt de camí a fer.» Ell s'aixecà, menjà i begué, i amb la força d'aquell aliment caminà quaranta dies i quaranta nits, fins que arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu.

▶ Salm responsorial (33)

R. *Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindré sempre als llavis la seva lloança. / La meua ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, / exaltem plegats el seu nom. / He demanat al Senyor que em guiés; / ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R. Alceu vers ell la mirada. / Us omplirà de llum; / i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits. / Quan els pobres invoquen el Senyor, / els escolta i els salva del perill. R.

Acampa l'àngel del Senyor entorn dels seus fidels per protegir-los. / Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor; / feliç l'home que s'hi refugia. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 4,30-5,2)

Germans, no entrístiu l'Esperit Sant amb què Déu us ha marcat per reconèixer-vos el dia de la redempció final. Lluny de vosaltres tot mal humor, mal geni, crits, injúries i qualsevol mena de dolència. Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist. Sou fills estimats de Déu: imiteu el vostre Pare; viviu estimant, com el Crist ens estimà; ell s'entregà per nosaltres, oferint-se a Déu com una víctima d'olor agradable.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 6,41-51)

En aquell temps, els jueus murmuraven de Jesús perquè havia dit que era el pa baixat del cel, i es preguntaven: «Aquest, no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, i ara diu que ha baixat del cel?» Jesús els digué: «No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat. I els qui venen a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia. Diu el llibre dels Profetes que tots seran instruïts per Déu. Tots els qui han sentit l'ensenyament del Pare i l'han après venen a mi. No vull dir que algú hagi vist mai el Pare: només l'ha vist el qui ve de Déu; aquest sí que ha vist el Pare. Us ho dic amb tota veritat: els qui creuen tenen vida eterna. Jo soc el pa que dona la vida. Els vostres pares, tot i haver menjat el manà en el desert, moriren, però el pa de què jo parlo és aquell que baixa del cel perquè no mori ningú dels qui en mengen. Jo soc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meua carn: perquè doni vida al món.»

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 19,4-8)

En aquellos días, Elías anduvo por el desierto una jornada de camino, hasta que, sentándose bajo una retama, imploró la muerte diciendo: «¡Ya es demasiado, Señor! ¡Toma mi vida, pues no soy mejor que mis padres!». Se recostó y quedó dormido bajo la retama, pero un ángel lo tocó y le dijo: «¡Levántate, come!». Miró alrededor y a su cabecera había una torta cocida sobre piedras calientes y un jarro de agua. Comió, bebió y volvió a recostarse. El ángel del Señor volvió por segunda vez, lo tocó y de nuevo dijo: «Levántate y come, pues el camino que te queda es muy largo». Elías se levantó, comió, bebió y, con la fuerza de aquella comida, caminó cuarenta días y cuarenta noches hasta el Horeb, el monte de Dios.

▶ Salmo responsorial (33)

R. *Gustad y ved qué bueno es el Señor.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor; / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

Proclamad conmigo la grandeza del Señor, / ensalcemos juntos su nombre. / Yo consulté al Señor, y me respondió, / me libró de todas mis ansias. R.

Contempladlo, y quedaréis radiantes, / vuestro rostro no se avergonzará. / El afligido invocó al Señor, / él lo escuchó y lo salvó de sus angustias. R.

El ángel del Señor acampa en torno a quienes lo temen / y los protege. / Gustad y ved qué bueno es el Señor, / dichoso el que se acoge a él. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 4,30-5,2)

Hermanos: No entrístezcáis al Espíritu Santo de Dios con que él os ha sellado para el día de la liberación final. Desterrad de vosotros la amargura, la ira, los enfados e insultos y toda la maldad. Sed buenos, comprensivos, perdonándoos unos a otros como Dios os perdonó en Cristo. Sed imitadores de Dios, como hijos queridos, y vivid en el amor como Cristo os amó y se entregó por nosotros a Dios como oblación y víctima de suave olor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 6,41-51)

En aquel tiempo, los judíos murmuraban de Jesús porque había dicho: «Yo soy el pan bajado del cielo», y decían: «¿No es este Jesús, el hijo de José? ¿No conocemos a su padre y a su madre? ¿Cómo dice ahora que ha bajado del cielo?» Jesús tomó la palabra y les dijo: «No critiquéis. Nadie puede venir a mí si no lo atrae el Padre que me ha enviado. Y yo lo resucitaré en el último día. Está escrito en los profetas: "Serán todos discípulos de Dios." Todo el que escucha al Padre y aprende, viene a mí. No es que alguien haya visto al Padre, a no ser el que está junto a Dios: ese ha visto al Padre. En verdad, en verdad os digo: el que cree tiene vida eterna. Yo soy el pan de la vida. Vuestros padres comieron en el desierto el maná y murieron: este es el pan que baja del cielo, para que el hombre coma de él y no muera. Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne para la vida del mundo».

Mn. Jaume Pedrós